

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: Reflexe média fotografie

Práci předložil student: BINTER Tomáš, BcA.

Studijní obor a specializace: Intermediální tvorba, specializace Užitá fotografie

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil:

MgA. Václav Kopecký

1. Cíl práce

Student Tomáš Binter si zadal velmi ctižádostivý úkol pro řešení své idey fotografického obrazu. Práci odvedl svědomitě a naplnil své očekávání. V praktické části je kvalita řemeslné práce předvedena na velmi vysoké úrovni. Teoretickou část lze vnímat jako komentář k vzniklému fotografickému lepoletu, ovšem jako hlubší analýzu či „reflexi fotografického média“ ji považovat nelze.

2. Stručný komentář hodnotitele

Dvacet čtyři snímků za vteřinu je frekvence po sobě jdoucích záběrů, aby divák vnímal projekci jako pohyblivý obraz. Zastavením nebo zpomalením rychlosti po sobě jdoucích obrazů se z animace stává projekce nespojitých snímků – fotografií. Tomáš Binter se zaměřil právě na takovouto hranici mezi filmem a fotografií. Žánr inscenované fotografie „filmového střihu“ je blízký filmu svou technikou i výsledným postprodukčním ztvárněním obrazu, scény velké produkce a efektnímu pojetí. Tomáš Binter projevuje obdiv k úspěšným fotografům jako je Gregory Crewdson či Erwin Olaf. U fotografií těchto autorů bychom mohli najít filmy blízké k jejich způsobu ztvárnění. U Crewdsona to bude jistě Hollywoodská produkce potmělejších snímků, jako v diplomové práci zmíněný David Lynch, a Erwin Olaf připomíná spíše severskou precizní až designérsky pojatou scénu například Roye Anderssona.

Tomáš Binter se na dosah přiblížil svým vzorům a je třeba říci, že kvalitou technického zpracování předložil práci na vysoké úrovni. Nemám možnost posoudit rukopis autora, jelikož vycházím pouze z předložené diplomové práce. Nevnímám však tyto fotografie jako nikterak přelomové, jelikož šplhají na vrchol, který je již bohužel dobyt. Nicméně to neznamená, že by si nenašly svůj obdiv. Stejně jako Erwin Olaf nenaplňoval svou kariéru pouze jako vystavující umělec volné tvorby, tak i u Tomáše Bintera vidím velký potenciál pro užitou fotografii.

Název teoretické části diplomové práce „Reflexe média fotografie“ Tomáše Bintera je naplněn jen okrajově. Pomezí filmu a fotografie má mnohem silnější teoretický základ v odborné literatuře, než jak napovídá v práci použitá literatura. Časopis Fotograf #19 se zabývá tématem filmu z pozice fotografie. Sám autor zmiňuje, že se chce v práci zaměřit pouze na pár vybraných jmen, které ilustrují jednu malou výseč na poli fotografického média. Nicméně by kapitola navíc, či nastudování experimentálnějších forem mohla zodpovědět některé nastolené otázky a přispět k řešení samotné praktické části. Zmínil bych jen jména Filipa Cenka a Michala Pěchoučka, kteří pracují a pracovali s narací ve fotografii velmi autorským způsobem. Nejsm si totiž jist vhodného způsobu prezentace všech nasnímaných

záběru v řadě v leporelu. Domnívám se, že soubor obsahuje část velmi zdařilých výjevů a pak část vyplňující – jakoby přechodovou. Na snímku č. 6 je řečeno v podstatě vše co se odehrálo do té doby – odcházející muž, spící žena, napsaný dopis. Pro případnou rozvahu v ději by bylo možné doplnit snímkem č. 12. Ostatní záběry jsou vystylizované v úchvatném podání, ovšem popisují fáze, které nejsou pro samotnou naraci důležité.

Na obálce knihy „Why Photography Matters as Art as Never Before“ od Michaela Frieda (zmiňuji jako doporučení studentovi) je fotografie Jeffa Walla, autora, který své jednotlivé inscenované narativní fotografie vystavoval v solitérních svítících lightboxech. Možná by se například touto formou pomohlo docílit obrazovému podání blízké k zářivosti, saturaci a kontrastu vysoce postprodukované fotografií na monitoru.

Co se týče selekce prezentovaných fotografií, jsem toho názoru, že narativní fotografií není nutné vnímat v linearitě horizontální či vertikální série. Vyprávění zachyceného „rozhodujícího okamžiku“ totiž ubíhá v úběžnici dovnitř obrazu i v jednom jediném záběru. Řada fotografií vytváří vztahy a kontext mezi jednotlivými snímky, ale narace je přítomná již i v jednom jediném. Série fotografií „filmových“ obrazů připomíná svou formou spíše filmovou fotosku.

3. Vyjádření o plagiátorství

Předložené dílo i její teoretickou část nepokládám za plagiát.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

I přes zmíněné výhrady, které se týkají spíše kontextu zvoleného žánru navrhuji známku výborně za vynikající profesní úroveň předložené fotografické práce. Případnou diskuzi bych směřoval ke způsobu provedení knižního leporela, užšího výběru prezentovaných fotografií a volby vhodné adjustace k podpoření velkorysosti produkčního štábu.

Datum: 18. 8. 2019

Podpis: